

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 grudnia 1971 r.

w sprawie opodatkowania podatkiem gruntowym działów specjalnych.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 i art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o podatku gruntowym (Dz. U. Nr 27, poz. 254) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za prowadzone w większym rozmiarze działły specjalne, z których przychody dolicza się do podstawy opodatkowania gospodarstwa rolnego podatkiem gruntowym lub opodatkowuje się odrębnie, uważa się:

- 1) uprawy gruntowe warzyw i nasiennictwa tych warzyw oraz uprawy gruntowe krzewów owocowych i roślin zielnych owocujących, jeżeli obszar poszczególnych upraw lub łączny obszar gruntu zajętego pod te uprawy przekracza w strefach wielkomiejskiej i miejskiej 3.000 m², a w pozostałych strefach 4.000 m²,
- 2) uprawy pieczarek i ich grzybni na powierzchni przekraczającej 50 m²,
- 3) uprawy wymienione w części I pkt 1—4, 6 i 7 załącznika nr 1 do rozporządzenia bez względu na ich powierzchnię,
- 4) szkółki drzew i krzewów owocowych i podkładek drzew owocowych w rozmiarach przekraczających 100 sztuk

drzew owocowych lub 500 sztuk podkładek drzew owocowych albo łącznie 500 sztuk wszystkich rodzajów bez względu na to, czy na prowadzenie tych szkólek wymagane jest zezwolenie, z wyjątkiem prowadzonych przez rolnicze spółdzielnie produkcyjne, kółka rolnicze i ich ośrodki rolne oraz spółdzielnie i ich związki zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” i w Centrali Spółdzielni Ogrodniczych

— jeżeli cała produkcja z tych upraw osiągnięta z nadwyżki obszaru podlegającego opodatkowaniu nie została dostarczona w ramach umów kontraktacji,

5) chów drobiu w rozmiarach:

- a) ферmy kurze i kaczki liczące powyżej 600 sztuk kur niosek lub 400 sztuk kaczek niosek,
- b) ферmy produkujące powyżej 1.000 sztuk kurcząt lub 500 sztuk kaczek rocznie,
- c) zakłady wylęgu drobiu posiadające aparaty wylęgowe o łącznej pojemności komór lęgowych przekraczającej 500 sztuk jaj

— jeżeli produkcja nie została zakontraktowana,

6) hodowle jedwabników bez względu na rozmiar, jeżeli

cała produkcja nie została dostarczona w ramach umów kontraktacji.

2. Za prowadzone w większym rozmiarze działy specjalne, z których przychody dolicza się do podstawy opodatkowania gospodarstwa rolnego bez względu na to, czy są one osiągnięte w ramach zawartych umów kontraktacji, uważa się również:

- 1) uprawy warzyw i kwiatów pod szkłem, tj. w inspektach jednospadowych i dwuspadowych (belgijkach) oraz w szklarniach zimnych i ogrzewanych — bez względu na powierzchnię inspektów i szklarni,
- 2) uprawy gruntowe kwiatów — bez względu na powierzchnię, jeżeli uprawa prowadzona jest na sprzedaż,
- 3) sady w wieku ponad 10 lat na obszarze przekraczającym $\frac{1}{2}$ ha gruntu, z wyjątkiem prowadzonych przez jednostki wymienione w ust. 1 pkt 4,
- 4) wydobywanie piasku, żwiru, kamieni, gliny, glinki itp., jeżeli różnica pomiędzy faktycznym przychodem osiągniętym z tego działu a przychodem obliczonym na podstawie norm przeciętnego przychodu szacunkowego za dany rok podatkowy z części gruntu zajętego na ten cel przekracza 15% przychodu szacunkowego, z wyjątkiem kopalni, które na podstawie przepisów o funduszu gromadzkim na niektóre cele miejscowe są świadczone na fundusz gromadzki (fundusz miasta, dzielnicy, osiedla).

3. W rolniczych spółdzielniach produkcyjnych działy specjalne wymienione w ust. 1 pkt 1 i 2 uważa się za prowadzone w większym rozmiarze, jeżeli ich powierzchnia przekracza obszar, wynikający z pomnożenia norm określonych w tym przepisie przez liczbę rodzin zrzeszonych w tych spółdzielniach.

4. Przychody z uprawy pieczarek i ich grzybni oraz chowu drobiu podlegają opodatkowaniu podatkiem gruntowym, zarówno gdy są osiągnięte w ramach gospodarstwa rolnego, jak i poza nim.

§ 2. Działy specjalne, z których przychody nie podlegają doliczeniu do podstawy opodatkowania podatkiem gruntowym z gospodarstwa rolnego, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Przychód z działów specjalnych ustala się:

- 1) z uprawy gruntowej warzyw i nasiennictwa tych warzyw oraz z uprawy gruntowej krzewów owocowych i roślin zielnych owocujących w strefach wiejskiej i wiejskiej oddalonej — w wysokości 1,8-krotnej, a w pozostałych strefach — w wysokości 2,5-krotnej normy przeciętnego przychodu szacunkowego, określonej za dany rok podatkowy dla 1 ha najwyższej klasy gruntów ornych danego gospodarstwa rolnego,
- 2) z uprawy pod szkłem:
 - a) ze 100 m² inspektów jednospadowych lub dwuspadowych albo
 - b) z 50 m² szklarni zimnej, albo
 - c) z 25 m² szklarni ogrzewanej
 — w wysokości 80% normy przeciętnego przychodu szacunkowego, określonej za dany rok podatkowy dla 1 ha gruntów ornych I klasy tej grupy powiatów i tej strefy ekonomicznej, w których położone jest dane gospodarstwo rolne,
- 3) z uprawy pieczarek i ich grzybni:
 - a) ze 100 m² powierzchni nie ogrzewanej w sposób sztuczny albo
 - b) z 50 m² powierzchni ogrzewanej w sposób sztuczny
 — w wysokości 80% normy przeciętnego przychodu szacunkowego, określonej za dany rok podatkowy dla 1 ha gruntów ornych I klasy tej grupy powiatów i tej strefy ekonomicznej, w których położone jest gospodarstwo rolne (uprawa),

- 4) z uprawy gruntowej kwiatów — w wysokości 5,4-krotnej normy przeciętnego przychodu szacunkowego, określonej za dany rok podatkowy dla 1 ha gruntów ornych najwyższej klasy gruntów danego gospodarstwa rolnego,
- 5) ze szkółek drzew i krzewów owocowych oraz podkładek drzew owocowych bez względu na to, w jakiej grupie powiatów oraz strefie ekonomicznej są one prowadzone:
 - a) z każdego ara powierzchni szkółek krzewów owocowych i podkładek drzew owocowych — w wysokości 1.000 zł rocznie,
 - b) z każdego ara powierzchni szkółek drzew owocowych — w wysokości 700 zł rocznie,
- 6) z hodowli i upraw wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 6 i w części I pkt 1—4, 6 i 7 załącznika nr 1 do rozporządzenia, jeżeli są prowadzone bez zachowania warunków w tych przepisach wymienionych, oraz z działów specjalnych wymienionych w § 1 ust. 2 pkt 4 — w wysokości faktycznego przychodu osiągniętego z tego źródła, ustalonego po zasięgnięciu opinii biegłych.

2. Przy ustalaniu przychodu z powierzchni gruntów zajętej pod nasiennictwo ogrodnicze warzyw nie bierze się pod uwagę części powierzchni przeznaczonej na wysadki.

3. Przy ustalaniu przychodu z uprawy pod szkłem przyjmuje się:

- 1) w inspektach — powierzchnię obliczoną w metrach kwadratowych według wewnętrznej długości ścian,
- 2) w szklarniach — powierzchnię obliczoną w metrach kwadratowych według wewnętrznej długości ścian po wyłączeniu powierzchni chodników, pomieszczeń zajętych pod urządzenia do ogrzewania oraz innych pomieszczeń, nie nadających się do produkcji upraw szklarniowych.

4. Przy ustalaniu przychodu z upraw warzyw pod szkłem nie bierze się pod uwagę powierzchni przeznaczonej do produkcji rozsady na potrzeby własnej uprawy gruntowej warzyw, o wielkości:

- 1) w inspektach — 100 m² albo
 - 2) w szklarniach zimnych i ogrzewanych — 35 m²
- na 1 ha uprawy gruntowej warzyw.

5. Przychód z uprawy gruntowej krzewów owocowych (agrestu, porzeczek, malin itp.) ustala się w trzecim roku, a z roślin zielnych owocujących (truskawek, poziomek itp.) w drugim roku — po zasadzeniu.

6. Przychód ze szkółek drzew owocowych ustala się w trzecim roku po zasadzeniu podkładek drzew owocowych, a przychód ze szkółek krzewów owocowych i podkładek drzew owocowych w drugim roku po ich zaprowadzeniu.

§ 4. 1. Przychód z uprawy gruntowej warzyw i nasiennictwa tych warzyw z uprawy pod szkłem, z krzewów owocowych i roślin zielnych owocujących, z uprawy pieczarek i ich grzybni oraz ze szkółek drzew i krzewów owocowych oraz podkładek drzew owocowych ustala się w ten sposób, że do przychodu szacunkowego gospodarstwa rolnego, obliczonego z całego obszaru gospodarstwa rolnego na podstawie norm przeciętnego przychodu szacunkowego, dolicza się przychód obliczony z nadwyżek obszaru zajętego pod te uprawy ponad powierzchnie określone w § 1 ust. 1 pkt 1 i 2, ust. 3 oraz w § 3 ust. 2, ust. 3 pkt 2 i ust. 4.

2. Jeżeli podatnik zakontraktował produkcję tylko z części powierzchni gruntu zajętej pod uprawy wymienione w § 3 ust. 1 pkt 1—3 i 5, wówczas przychód obliczony według norm określonych w tych przepisach obniża się o 50% z obszaru przekraczającego granice określone w § 1 ust. 1 pkt 1 i 2, z którego produkcję podatnik zakontraktował, pod warunkiem, że wykonał umowę kontraktacji.

§ 5. 1. Od przychodu z każdego ara obszaru sadu w wieku ponad 10 lat powyżej $\frac{1}{2}$ ha podatek wynosi:

w grupie powiatów									
I i II			III				IV i V		
w strefach ekonomicznych									
wielko- miejskiej	miejskiej	wiejskiej	wiejskiej oddalonej	miejskiej	wiejskiej	wiejskiej oddalonej	miejskiej	wiejskiej	wiejskiej oddalonej
w złotych									
10,00	7,00	4,00	3,50	6,00	3,50	2,50	5,50	3,00	2,00

2. Na żądanie podatnika, a także gdy ustalenie obszaru sadu w drodze pomiarów jest utrudnione, obszar sadu ustala się według liczby drzew owocowych w wieku ponad 10 lat, nie licząc drzew wiśni, czereśni i drzew rosnących dziko i przyjmując, że jedno drzewo zajmuje powierzchnię 30 m².

3. Jeżeli między drzewami w sadzie prowadzona jest równocześnie gruntowa uprawa warzyw, nasiennictwa warzyw, kwiatów lub krzewów owocowych albo roślin zielnych owocujących, ustala się oddzielnie przychód z tych upraw oraz oddzielnie podatek z sadu, z tym że podatek z sadu obniża się o 50%.

4. Jeżeli podatnik zakontrował i dostarczył jabłka, gruszki i śliwki, z obszaru sadu wyłącza się po 30 m² za każde 30 kg dostarczonych owoców co najmniej drugiego wyboru.

§ 6. 1. Za wody stojące, z których przychody dolicza się do podstawy opodatkowania podatkiem gruntowym, uważa się:

- 1) stawy sztuczne służące do hodowli i przechowywania ryb,
- 2) sztuczne odgałęzienia naturalnego łóżyska wody, dopóki służą wyłącznie do hodowli ryb i są stale zamknięte dla przepływu ryb większych niż określone w przepisach o rybołówstwie,
- 3) stawy naturalne i jeziora, nie posiadające stałego lub okresowo powtarzającego się połączenia z innymi naturalnymi łóżyskami wody, przydatnego do przepływu ryb.

2. Nie podlegają doliczeniu do podstawy opodatkowania przychody osiągane z hodowli ryb w wodach stojących (stawach) zaprowadzonej w latach 1972 i 1973 — przez okres 5 lat, licząc od roku następnego po roku zaprowadzenia.

§ 7. 1. Przychód z wód stojących ustala się w wysokości faktycznego przychodu osiągniętego przez podatnika z posiadanego obszaru wód stojących, z tym że nie może on przekraczać dwukrotnej normy przeciętnego przychodu szacunkowego, określonej za dany rok podatkowy dla IV klasy gruntów ornych grupy powiatów oraz strefy ekonomicznej miejsca położenia tych wód.

2. Nie ustala się przychodu z wód stojących w razie stwierdzenia, że obszar tych wód nie przynosi posiadaczowi żadnych korzyści.

§ 8. Osoby osiągające przychody z działów specjalnych, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1—4 i 6 oraz ust. 2, w rozmiarach podlegających opodatkowaniu podatkiem gruntowym obowiązane są złożyć zeznanie. Zeznanie składa się na ustalonym formularzu do organu finansowego prezydium miejskiej (dzielnicowej) rady narodowej, rady narodowej osiedla lub do biura gromadzkiej rady narodowej właściwego według miejsca prowadzenia tych działów, w terminie do dnia 30 października roku poprzedzającego rok podatkowy. Osoby prowadzące uprawy pieczarek i ich grzybni obowiązane są w tym zeznaniu podać także datę zaprowadzenia uprawy oraz oddzielnie powierzchnię nie ogrzewaną i oddzielnie ogrzewaną, a osoby prowadzące szkółki drzew i krzewów owocowych

oraz podkładek drzew owocowych — datę zasadzenia podkładek drzew owocowych, ogólną powierzchnię i powierzchnię szkółek krzewów owocowych i podkładek drzew owocowych w wieku 2 lat po ich zaprowadzeniu, a co do szkółek drzew owocowych — ogólną powierzchnię i powierzchnię szkółek w wieku 3 lat po zasadzeniu podkładek drzew owocowych.

§ 9. Z przychodów z innych źródeł nie podlegających podatkowi obrotowemu opodatkowuje się podatkiem gruntowym tylko przychody z czynności furmaństwa, wykonywanego przez osoby fizyczne osobiście albo z udziałem członków najbliższej rodziny; przychody te opodatkowuje się odrębnie.

§ 10. 1. Zwalnia się od podatku gruntowego przychody z hodowli, chowu i wylęgu drobiu osiągane:

- 1) przez rolnicze spółdzielnie produkcyjne oraz kółka rolnicze i ich ośrodki rolne,
- 2) przez innych hodowców ze sprzedaży w okresie od dnia 1 lutego do dnia 31 października danego roku kurcząt lub kaczek odchowanych na wymianę w liczbie nie przekraczającej dwukrotnej liczby posiadanych w fermie kur lub kaczek niosek.

2. Granice zwolnień przewidziane w ust. 1 pkt 2 i w § 1 ust. 1 pkt 5 obowiązują bez względu na to, czy drób lub komory lęgowe są własnością jednej lub więcej osób, jeżeli ze stanu faktycznego wynika, że ferma lub zakład wylęgu drobiu stanowi jedną całość gospodarczą, albo gdy należą one do małżonków, krewnych lub powinowatych, prowadzących wspólne gospodarstwo domowe.

3. Jeżeli podatnik jest właścicielem (współwłaścicielem) dwóch albo więcej ferm lub zakładów wylęgu drobiu, dla określenia zwolnienia od podatku i wysokości stawek podatkowych bierze się pod uwagę łączną liczbę kur i kaczek niosek lub kurcząt i kaczek albo miejsc na jaja w komorach lęgowych, znajdujących się w fermach lub zakładach.

§ 11. Stawki podatku gruntowego od przychodów z hodowli lub chowu kur i kurcząt w razie ich niezakontrowania określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 12. Podatek z wylęgu drobiu w komorach lęgowych wynosi rocznie 1 zł od każdego miejsca lęgowego ponad 500.

§ 13. 1. Osoby prowadzące hodowlę, chów lub wylęg drobiu w rozmiarach podlegających opodatkowaniu podatkiem gruntowym obowiązane są złożyć do organu finansowego wymienionego w § 8 ust. 1 zeznanie w terminie do dnia 15 stycznia roku podatkowego, a jeżeli okoliczności uzasadniające obowiązek podatkowy powstały w ciągu roku podatkowego — w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu powstania tych okoliczności. W zeznaniu podatnik powinien podać między innymi miejsce i datę rozpoczęcia i prowadzenia hodowli, chowu lub wylęgu drobiu, pojemność komór lęgowych, liczbę kur i kaczek niosek według stanu z dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy, a gdy prowadzenie ich rozpoczęto w ciągu roku podatkowego — według stanu z pierwszego dnia miesiąca po

miesiącu rozpoczęcia prowadzenia, liczbę kurcząt i kaczek według projektowanego przez podatnika rocznego rozmiaru chowu — odrębnie na sprzedaż i odrębnie odchowanych na wymianę stada, a gdy podatnik prowadzi fermę mieszaną kur i kaczek niosek oraz kurcząt i kaczek — oświadczenie, który rodzaj hodowli lub chowu wybiera do zwolnienia od podatku.

2. Podatnicy obowiązani są zawiadomić właściwy organ finansowy w terminie do dnia 7 następnego miesiąca o zmianach, jakie powstały w stosunku do stanu faktycznego podanego w zeznaniu, jeżeli mają one wpływ na wysokość podatku. Obowiązek zawiadomienia o zmianach w rozmiarach hodowli lub chowu drobiu powstaje, gdy liczba sztuk wykazana w zeznaniu wzrosła o ponad 50 sztuk niosek lub 200 sztuk kurcząt albo 100 sztuk kaczek.

§ 14. 1. Na podstawie danych zawartych w zeznaniu (§ 13) organ finansowy ustala zaliczki na podatek gruntowy na dany rok podatkowy i doręcza decyzję podatnikowi, a po upływie roku podatkowego wydaje decyzję ustalającą wysokość podatku gruntowego za cały rok podatkowy.

2. Zaliczki płatne są w dwóch ratach w terminach do dnia 15 czerwca i 15 grudnia roku podatkowego.

§ 15. 1. Podstawę do ustalenia wysokości podatku z tytułu hodowli i chowu niosek stanowi średnia liczba niosek posiadanych w okresie do końca października roku podatkowego, a z tytułu chowu kurcząt i kaczek liczba sprzedanych sztuk.

2. Jeżeli w ciągu roku podatkowego rozmiar hodowli lub chowu został zmniejszony z powodu padnięcia o co najmniej 50 sztuk niosek lub 200 sztuk kurcząt albo o 100 sztuk kaczek, podatek obniża się proporcjonalnie o kwotę, przypadającą na sztuki padłe i pozostałe miesiące.

§ 16. Osoby prowadzące hodowlę i chów kur oraz kaczek niosek w rozmiarach podlegających opodatkowaniu obowiązane są do prowadzenia ewidencji, zawierającej dane o liczbie niosek według stanu w ostatnim dniu każdego miesiąca, a osoby prowadzące chów kurcząt lub kaczek — ewidencję wskazującą liczbę sprzedanych sztuk.

§ 17. Grunty, na których prowadzona jest hodowla, chów lub wylęg drobiu w ramach gospodarstwa rolnego, podlegają opodatkowaniu według przepisów o podatku gruntowym, a grunty i budynki, w których prowadzona jest hodowla, chów lub wylęg drobiu nie w ramach gospodarstwa rolnego, według przepisów o podatku od nieruchomości.

§ 18. 1. Tracą moc rozporządzenia:

- 1) Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie zasad opodatkowania podatkiem gruntowym przychodów osiągniętych przez rolników z działów specjalnych, z wód zamkniętych i z innych źródeł (Dz. U. z 1968 r. Nr 6, poz. 40);
- 2) Ministra Finansów z dnia 7 czerwca 1968 r. w sprawie zasad opodatkowania przychodów z hodowli, chowu i wylęgu drobiu (Dz. U. z 1968 r. Nr 19, poz. 120 i z 1969 r. Nr 18, poz. 135).

2. Przepisy wymienione w ust. 1 stosuje się jednak przy wymiarze podatku gruntowego do roku 1971 włącznie.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się przy wymiarze podatku gruntowego poczynając od roku podatkowego 1972.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1971 r. (poz. 300).

Załącznik nr 1

WYKAZ

rodzajów działów specjalnych prowadzonych w większym rozmiarze, z których przychody nie podlegają doliczeniu do podstawy opodatkowania podatkiem gruntowym z gospodarstwa rolnego.

Działy specjalne,

z których przychody nie podlegają doliczeniu do podstawy opodatkowania gospodarstwa rolnego:

I. pod warunkiem zawarcia i wykonania w całości umowy kontraktacji:

- 1) uprawa nasion roślin przemysłowych,
- 2) uprawa roślin leczniczych i nasiennictwa tych roślin,
- 3) uprawa tytoniu i jego nasiennictwa,
- 4) uprawa wikliny,
- 5) uprawa gruntowa warzyw (wraz z nasiennictwem), krzewów owocowych i roślin zielnych owocujących na całej powierzchni zajętej w gospodarstwie pod te uprawy,
- 6) uprawa nasion roślin kapustnych (kapusty białej, czerwonej, włoskiej, brukselskiej), kalafiorów, kalarepy i brukwi jadalnej,
- 7) uprawa nasion wszystkich kwiatów,
- 8) uprawa pieczarek i ich grzybni na całej powierzchni zajętej w gospodarstwie pod te uprawy,
- 9) produkcja szkółek drzew i krzewów owocowych oraz podkładek drzew owocowych z całej powierzchni zajętej w gospodarstwie pod taką produkcję,
- 10) hodowla jedwabników,

II. pod warunkiem zakontraktowania produkcji:
hodowla, chów i wylęg drobiu;

III. okresowo:

- 1) uprawa warzyw oraz nasiennictwa tych warzyw, prowadzonych w nowo założonych lub odbudowanych szklarniach i inspektach przez okres 3 lat, licząc od roku następującego po jej zaprowadzeniu,
- 2) uprawa pieczarek i ich grzybní w nowo założonych pieczarkarniach naziemnych przez okres 2 lat, licząc od roku następującego po roku jej zaprowadzenia,
- 3) w okresie do roku podatkowego 1973 włącznie — uprawa gruntowa warzyw i nasiennictwa tych warzyw w gospodarstwach rolnych położonych:
 - a) na obszarze województw białostockiego, gdańskiego, koszalińskiego, olsztyńskiego, szczecińskiego i zielonogórskiego,
 - b) na obszarze całego kraju w strefach wiejskiej i wiejskiej oddalonej, z wyjątkiem powiatów: wrocławskiego i to-ruńskiego województwa bydgoskiego, kujnowskiego, łowickiego, łęczyckiego i łódzkiego województwa łódzkiego raciborskiego województwa opolskiego, jarocińskiego, kaliskiego, ostrowskiego, pleszewskiego i średzkiego województwa poznańskiego oraz grodzisko-mazowieckiego, grójeckiego, nowodworskiego, piaseczyńskiego, pruszkowskiego i sochaczewskiego województwa warszawskiego.

Załącznik nr 2

I. Stawki roczne podatku gruntowego od przychodu z hodowli lub chowu kur

Przy ogólnej liczbie sztuk kur niosek		Podatek w złotych					
ponad	do	7 zł od każdej sztuki ponad 600 sztuk					
600 —	700	700 zł i	9 zł	„	„	„	700 „
700 —	800	1.600 zł i	11 zł	„	„	„	800 „
800 —	900	2.700 zł i	13 zł	„	„	„	900 „
900 —	1.000	4.000 zł i	14 zł	„	„	„	1.000 „
1.000 —	1.500	11.000 zł i	20 zł	„	„	„	1.500 „
1.500 —	2.000	21.000 zł i	27 zł	„	„	„	2.000 „
2.000 —	3.000	48.000 zł i	37 zł	„	„	„	3.000 „
3.000 —	4.000	85.000 zł i	47 zł	„	„	„	4.000 „
4.000 —	5.000	30 zł	„	„	„	„	600 „
ponad	5.000						

II. Stawki roczne podatku gruntowego od przychodu z chowu kurcząt

Przy ogólnej liczbie sztuk kurcząt		Podatek w złotych					
ponad	do	0,50 zł od każdej sztuki ponad 1.000 sztuk					
1.000 —	2.000	500 zł i	3,50 zł	„	„	„	2.000 „
2.000 —	2.500	1,50 zł	„	„	„	„	1.000 „
ponad	2.500						

1. W razie prowadzenia hodowli lub chowu mieszanego kur niosek i kaczek niosek dla określenia rozmiaru fermy uzasadniającego zwolnienie od podatku oraz wysokości stawek podatkowych przyjmuje się wskaźnik przeliczeniowy: 1 kura niośka = $\frac{2}{3}$ kaczki niośki, a w chowie mieszanym kurcząt i kaczek — wskaźnik przeliczeniowy: 1 kurczę = $\frac{1}{2}$ kaczki.

2. Podatek z hodowli lub chowu kaczek niosek w razie niezakontraktowania chowu ustala się według stawek określonych w części I. przy zastosowaniu wskaźnika przeliczeniowego określonego w ust. 1.

3. Podatek z chowu kaczek w razie niezakontraktowania chowu ustala się według stawek określonych w części II przy zastosowaniu wskaźnika przeliczeniowego określonego w ust. 1.

4. Podatek od nadwyżki drobiu na wymianę stada ponad granicę określoną w § 10 ust. 1 pkt 2 wynosi rocznie 1,50 zł od każdej sztuki kurczęcia i 3 zł od każdej sztuki kaczki.